

Marea Adunare Națională - MAN - Lege nr. 22/1969 din 18 noiembrie 1969

**Legea nr. 22/1969 privind angajarea gestionarilor,
constituirea de garanții și răspunderea în legătură cu
gestionarea bunurilor agenților economici, autorităților sau
instituțiilor publice**

În vigoare de la 16 februarie 1970

*Consolidarea din data de 17 septembrie 2021 are la bază publicarea din
Buletinul Oficial nr. 132 din 18 noiembrie 1969 și include modificările aduse
prin următoarele acte: L 54/1994; L 187/2012;
Ultimul amendament în 01 februarie 2014.*

EXPUNERE DE MOTIVE

În actuala etapă de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate, sarcinile privind apărarea și dezvoltarea avutului obștesc au o însemnătate deosebită.

Aducerea la îndeplinire a acestor sarcini impune luarea unor măsuri noi, cât mai eficiente, și în ceea ce privește organizarea gestionării bunurilor proprietate socialistă, angajarea de gestionari calificați, cinstiți și, cu simț gospodăresc, întărirea sistemului de răspundere materială și de garanții.

Pînă în prezent, răspunderea materială a gestionarilor și a altor angajați pentru pagubele cauzate în gestiuni a fost reglementată prin Decretul nr. 145/1960; unele condiții speciale pentru angajarea gestionarilor erau prevăzute în Regulamentul privind angajarea, drepturile, obligațiile și răspunderea gestionarilor de bunuri materiale din organizațiile socialiste, aprobat prin Hotărîrea Consiliului de Miniștri ~nr. 463/1960~, iar în ceea ce privește constituirea de garanții a fost adoptată Hotărîrea Consiliului de Miniștri ~nr. 1918/1957~, modificată prin Hotărîrea Consiliului de Miniștri ~nr. 190/1959~.

În vederea îmbunătățirii acestei reglementări pe linia apărării proprietății socialiste, s-a adoptat alăturata Lege privind angajarea gestionarilor, constituirea de garanții și răspunderea în legătură cu gestionarea bunurilor agenților economici, autorităților sau instituțiilor publice.

În legătură cu angajarea gestionarilor, în lege se prevede că poate fi gestionar cel care a împlinit vârsta de 21 ani, a absolvit școala generală sau o școală echivalentă și are cunoștințele necesare pentru a îndeplini această funcție. Gestiunile complexe, de o anumită natură sau de valori mai mari, ce urmează a fi determinate de conducerea ministerelor și a celorlalte organe centrale, pot fi încredințate numai celor care au absolvit liceul ori o școală profesională și care au un anumit stagiu în munca de gestionar. Gestiunile mai puțin importante pot fi încredințate și celor care au împlinit vârsta de 18 ani.

Vechea reglementare - Decretul nr. 145/1960 și Regulamentul aprobat prin Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 463/1960 - nu cuprindea asemenea dispoziții, ceea ce a creat posibilitatea ca, în unele cazuri, să se încredințeze gestiuni unor persoane fără pregătire corespunzătoare sau chiar unor minori.

Legea menține interdicția angajării în funcția de gestionar a persoanelor condamnate pentru unele infracțiuni. Întrucât prin dispozițiile legii se sporește răspunderea celor care angajează ca gestionari persoane condamnate pentru unele infracțiuni, s-a considerat necesar ca aceste infracțiuni să fie anume determinate într-o listă anexă la lege.

În legătură cu constituirea garanțiilor, legea stabilește plafonul minim al garanției la un salariu, în loc de 500 lei cât a fost pînă în prezent, iar plafonul maxim la trei salarii, în locul plafonului vechi de 2.000 lei. În acest fel se pun de acord, limitele garanțiilor cu creșterile de salarii din ultimii ani și cu mărirea volumului gestiunilor, stabilindu-se un sistem, care va permite menținerea unei proporții juste și în viitor.

Spre deosebire de vechea reglementare care limita posibilitatea folosirii garanției numai pentru acoperirea pagubelor nelichidate la data desfacerii contractului de muncă al gestionarului sau a trecerii lui într-o funcție pentru care nu se cere garanție, legea prevede că atunci cînd gestionarul a cauzat o pagubă în gestiune și aceasta nu se acoperă integral în termen de o lună de la obținerea titlului executoriu definitiv, agentul economic, autoritatea sau instituția publică se va despăgubi din garanția în numerar, chiar dacă cel în cauză continuă să rămîină în funcția de gestionar.

În raport cu natura și valoarea bunurilor gestionate, ministerele și celelalte organe centrale urmează a stabili plafoanele valorice și condițiile în care este obligatorie și constituirea unor garanții suplimentare, constînd din bunuri mobile sau imobile și din obligații asumate de terți de a acoperi pagubele ce s-ar cauza de gestionar.

În legătură cu răspunderea, o dispoziție nouă, prin care se urmărește întărirea răspunderii conducătorilor de agenți economici, autorități sau instituții publice și a altor salariați, este aceea cuprinsă în art. 28 din lege în care se prevede că ei vor răspunde integral și solidar cu gestionarul care a cauzat paguba dacă acesta a fost angajat, trecut sau menținut în funcție, fără respectarea condițiilor de vîrstă, studii și stagiu și a prevederilor referitoare la antecedentele penale. Aceeași răspundere o are și cel vinovat de nerespectarea dispozițiilor privind constituirea de garanții, în limita garanției neconstituite.

De asemenea, legea prevede, prin derogare de la dispozițiile codului muncii, că în vederea despăgubirii agentului economic, autorității sau instituției publice pentru pagubele cauzate în gestiune, care nu se pot acoperi din garanție, se vor lua măsuri de asigurare și urmărire asupra oricăror bunuri aparținînd gestionarului și persoanelor care răspund împreună cu acesta, potrivit dispozițiilor legate cu privire la executarea silită a creanțelor bănești ale agenților economici, autorităților sau instituțiilor publice împotriva persoanelor fizice.

Prin celelalte dispoziții ale legii referitoare la răspunderea materială, se mențin principiile din Decretul nr. 145/1960, cu unele precizări și modificări determinate de necesitatea întăririi răspunderii materiale a angajaților. Astfel, s-au mai adăugat, printre faptele care atrag răspunderea materială integrală: neefectuarea în condiții corespunzătoare a verificării calitative a bunurilor; neefectuarea inventarierilor la termenele și în condițiile legii, precum și nerespectarea oricărei alte îndatoriri de serviciu, dacă fără încălcarea acesteia paguba s-ar fi putut evita. Spre deosebire de vechea reglementare (art. 3 din Decretul nr. 145/1960), răspunderea materială integrală pentru pagubele cauzate în gestiuni, prin încălcarea anumitor îndatoriri de serviciu, revine, potrivit legii, oricărui angajat vinovat, iar nu numai angajaților cu funcții de răspundere.

Ținând seama că, în multe cazuri, gestionarii își creează plusuri în gestiune prin mijloace frauduloase, îndeosebi prin înșelarea cumpărătorilor, și că multe delapidări se săvârșesc prin însușirea de plusuri, s-a considerat necesar, în scopul prevenirii și sancționării unor asemenea fapte, să se incrimineze crearea de plusuri în gestiune prin mijloace frauduloase, pedepsindu-se cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.

De asemenea, s-a incriminat fapta gestionarului care nu declară în scris, în termenul prevăzut de dispozițiile legale, plusurile în gestiune, provenite în orice alt mod, despre a căror cantitate sau valoare are cunoștință. Prin această măsură se urmărește ca plusurile în gestiune să fie declarate și înregistrate, prevenindu-se astfel eventualele sustrageri.

Marea Adunare Națională a Republicii Socialiste România adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. - Gestionar, în înțelesul prezentei legi, este acel angajat al unei persoane juridice prevăzute la art. 176 din Codul penal care are ca atribuții principale de serviciu primirea, păstrarea și eliberarea de bunuri aflate în administrarea, folosința sau deținerea, chiar temporară, a acesteia.

Ministerele și celelalte organe centrale stabilesc funcțiile prin a căror ocupare angajatul dobândește, potrivit alineatului 1, calitatea de gestionar. Aceste funcții sînt denumite, în cuprinsul prezentei legi, funcții de gestionari.

Art. 2. - Sînt considerate bunuri, în sensul prezentei legi, bunurile materiale, mijloacele bănești sau orice alte valori.

CAPITOLUL II

Condiții privind angajarea gestionarilor

Art. 3. - Poate fi gestionar cel care a împlinit vârsta de 21 ani, a absolvit școala generală sau o școală echivalentă și are cunoștințele necesare pentru a îndeplini această funcție.

În funcție de complexitatea gestiunilor, de natura și valoarea bunurilor și de cunoștințele ce le implică gestionarea lor, ministerele și celelalte organe centrale stabilesc:

a) categoriile de gestiuni pentru care gestionarul, trebuie să fi absolvit liceul ori o școală profesională în specialitatea corespunzătoare gestiunii sau o școală echivalentă și să aibă un anumit stagiu în munca de gestionar;

b) categoriile de gestiuni pentru care funcția de gestionar poate fi îndeplinită și de cel care a împlinit vârsta de 18 ani.

Art. 4. - Nu poate fi gestionar cel condamnat pentru săvârșirea vreuneia dintre următoarele infracțiuni:

a) infracțiuni intenționate contra patrimoniului;

b) infracțiuni de corupție și de serviciu;

c) infracțiuni de fals;

d) infracțiunile prevăzute de Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

e) infracțiunile prevăzute de Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism, republicată;

f) infracțiunile prevăzute de Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările ulterioare;

g) infracțiunile prevăzute de prezenta lege.

Nu poate fi angajat sau trecut în funcția de gestionar cel împotriva căruia a fost pusă în mișcare acțiunea penală pentru săvârșirea vreuneia dintre infracțiunile prevăzute la alin. 1.

Punerea în mișcare a acțiunii penale pentru una dintre infracțiunile prevăzute la alin. 1 atrage suspendarea calității de gestionar.

Art. 5. - Agenții economici, autoritățile sau instituțiile publice sînt obligate să ceară organelor miliției relații cu privire la antecedentele penale ale celor ce urmează să fie angajați sau trecuți în funcții de gestionari.

Organele miliției sînt obligate să comunice aceste relații în termen de cel mult 30 zile de la primirea cererii.

Art. 6. - Cel ce urmează a fi angajat sau trecut în funcția de gestionar va prezenta o dovadă eliberată de agentul economic, autoritatea sau instituția publică în care a fost anterior încadrat, din care să rezulte dacă a produs pagube avutului obștesc, natura acestora și dacă ele au fost acoperite. Această dovadă poate fi cerută de la ultimul loc de muncă și de agentul economic, autoritatea sau instituția publică care ar urma să facă angajarea sau trecerea în funcția de gestionar.

Agenții economici, autoritățile sau instituțiile publice sînt obligate să elibereze sau, după caz, să comunice dovada prevăzută în alineatul 1, în termen de cel mult 10 zile de la primirea cererii.

În raport cu cele arătate în dovadă, conducătorul agentului economic, autorității sau instituției publice va hotărî asupra angajării sau trecerii în funcția de gestionar.

Art. 7. - În cazul în care gestiunea este încredințată mai multor persoane, angajarea sau trecerea în funcția de gestionar se face cu avizul scris al celorlalți gestionari.

Angajarea sau trecerea unei persoane într-o funcție din subordinea gestionarului se face cu avizul scris al acestuia.

Art. 8. - Angajații sezonieri sau temporari pot fi gestionari, cu respectarea condițiilor prevăzute în prezenta lege.

Art. 9. - Conducătorii agenților economici, autorităților sau instituțiilor publice, angajații ca atribuții de control financiar, precum și contabilii, cu excepția acelor care sînt încadrați în unități mici determinate de ministere și celelalte organe centrale, nu pot face operații de primire, păstrare și eliberare de bunuri.

CAPITOLUL III

Garanții

Art. 10. - Gestionarul are obligația de a constitui o garanție în numerar.

Ministerele și celelalte organe centrale stabilesc, în funcție de natura și valoarea bunurilor gestionate, plafoanele valorice și condițiile în care este obligatorie și constituirea unor garanții suplimentare, constînd din:

a) afectarea unor bunuri imobile sau bunuri mobile de folosință îndelungată, proprietate a gestionarului sau a unor terți, pentru garantarea față de agentul economic, autoritatea sau instituția publică, a acoperirii pagubelor ce s-ar cauza de gestionar;

b) obligații asumate de terți față de agentul economic, autoritatea sau instituția publică de a acoperi pagubele ce s-ar cauza de gestionar, fie integral, fie pentru o sumă determinată.

Garanția suplimentară prevăzută la alineatul precedent poate fi constituită și în numerar.

Ministerele și celelalte organe centrale pot extinde, în funcție de natura și valoarea bunurilor, obligația de a constitui garanții în condițiile prezentului capitol și asupra altor categorii de angajați care mînuiesc bunuri, cu excepția celor ce primesc bunuri spre a le folosi în îndeplinirea atribuțiilor de serviciu.

Nu este obligat să constituie garanție cel care înlocuiește temporar un gestionar sau cel căruia i se încredințează o gestiune pe o perioadă de cel mult 60 zile pînă la numirea unui gestionar.

Art. 11. - Constituirea garanției se face prin contract încheiat în scris.

Garanțiile reciproce între gestionari nu sînt admise. Aceeași persoană nu poate constitui garanții pentru mai mulți gestionari. Cel care constituie garanția va declara, în scris, dacă a mai constituit alte garanții.

Garanțiile suplimentare se constituie înainte de încredințarea gestiunii.

Art. 12. - Garanția în numerar va fi de minimum un salariu și de maximum trei salarii tarifare lunare ale gestionarului; ea nu va putea depăși valoarea bunurilor încredințate.

Pentru gestionarii retribuiți pe bază de cotă procentuală, cuantumul minim al garanției în numerar va fi echivalent cu câștigul mediu pe o lună, iar cel maxim cu câștigul mediu pe 3 luni.

Art. 13. - Garanția în numerar se reține în rate lunare de 1/10 din salariul tarifar lunar sau din câștigul mediu pe o lună, după caz. Dacă, din cauza altor rețineri, ratele în contul garanției în numerar nu pot fi reținute, gestionarul este obligat să le depună.

Pentru angajații temporari, alții decât cei prevăzuți la articolul 10 alineatul ultim, precum și pentru angajații sezonieri, se vor putea stabili rate mai mari sau chiar obligativitatea depunerii, la încredințarea gestiunii, a garanției integrale în numerar.

Art. 14. - Ministerele și celelalte organe centrale stabilesc, în funcție de complexitatea gestiunilor și de natura și valoarea bunurilor, cuantumul garanțiilor în numerar între limitele prevăzute în articolul 12, precum și ratele la care se referă articolul 13 alineatul 2.

Ministerele și celelalte organe centrale pot stabili, în cazuri justificate, garanții în numerar sub minimul prevăzut în articolul 12 sau scutirea de garanție.

Art. 15. - Garanția în numerar va fi depusă de către agenții economici, autoritățile și instituțiile publice la Casa de Economii și Consemnațiuni sau la bănci, într-un cont special al agentului economic, al autorității ori al instituției publice respective. Garanțiile în numerar depuse la Casa de Economii și Consemnațiuni sau la bănci se înscriu într-un carnet de consemnare pe numele gestionarului. Carnetul de consemnare va fi păstrat în casieria agentului economic, autorității sau instituției publice în favoarea căreia s-a constituit garanția.

Pentru garanția depusă în condițiile alin. 1, se acordă o dobândă anuală, stabilită de depozitarul garanției, care nu poate fi mai mică decât dobânda acordată pentru depozitele la termen pe un an.

Art. 16. - Garanția în numerar și dobânda aferentă pot fi ridicate de către gestionarul titular al carnetului de consemnare la încetarea contractului său de muncă sau la trecerea într-o funcție pentru care nu se cere garanție, în situația în care nu a cauzat o pagubă sau când paguba a fost acoperită în întregime. Agentul economic, autoritatea sau instituția publică este obligată, în aceste cazuri, să elibereze gestionarului, în termen de cel mult 10 zile, carnetul de consemnare împreună cu o comunicare către Casa de Economii și Consemnațiuni în care să se arate că titularul are dreptul să ridice garanția.

În cazul transferării gestionarului într-o altă funcție pentru care de asemenea se cere garanție, carnetul de consemnare în care au fost înscrise sumele depuse drept garanție va fi trecut la noul loc de muncă, procedându-se, atunci când este cazul, potrivit articolului 20.

Când gestionarul a cauzat o pagubă în gestiune la locul său de muncă și aceasta nu se acoperă integral în termen de o lună de la obținerea titlului executoriu definitiv, agentul economic, autoritatea sau instituția publică se va despăgubi din garanția în numerar constituită în favoarea sa.

În situația în care sumele depuse drept garanție au fost ridicate, în întregime sau în parte, de agentul economic, autoritatea sau instituția publică pentru a se despăgubi, gestionarul este obligat să reîntregească garanția în numerar în rate lunare de 1/3 din salariul tarifar sau din câștigul mediu lunar, dispozițiile articolului 13 aplicându-se în mod corespunzător.

Art. 17. - Casa de Economii și Consemnațiuni are obligația să elibereze sumele depuse drept garanție, după caz:

a) titularului carnetului de consemnare, pe baza comunicării făcute de agentul economic, autoritatea sau instituția publică și a prezentării carnetului;

b) agentului economic, autorității sau instituției publice, pe baza cererii acestuia și a unei copii certificate de pe titlul executoriu definitiv obținut împotriva gestionarului.

Art. 18. - În vederea constituirii garanției suplimentare, imobilele se evaluează în conformitate cu dispozițiile legale privind modul de stabilire a despăgubirilor pentru terenurile și construcțiile care trec în proprietatea statului prin expropriere.

Bunurile mobile se evaluează la 50% din prețul de vânzare cu amănuntul. În cazul în care bunurile mobile nu au preț de vânzare cu amănuntul, evaluarea se face de agentul economic, autoritatea sau instituția publică în favoarea căreia este constituită garanția, care va consulta, în caz de necesitate, organe de specialitate.

Art. 19. - Pentru bunurile imobile constituite garanție, agentul economic, autoritatea sau instituția publică va cere inscripția ipotecii, care se va dispune pe baza cererii și a contractului de garanție.

Bunurile mobile constituite garanție rămân în folosința gestionarului sau a terțului garant, după caz, și nu vor putea fi înstrăinate fără înștiințarea prealabilă a agentului economic, autorității sau instituției publice.

În cazul în care bunurile constituite garanție sînt urmărite silit de alți creditori, gestionarul sau terțul garant, după caz, este obligat să înștiințeze de îndată agentul economic, autoritatea sau instituția publică.

În situația în care terțul garant n-a făcut această înștiințare, el rămîne obligat să acopere pagubele ce s-ar cauza de gestionar în limita valorii bunurilor constituite garanție.

Orice micșorare a garanției atrage obligația reîntregirii de îndată a acesteia.

Art. 20. - Garanțiile vor fi recalulate periodic în funcție de schimbările intervenite în salariul tarifar al gestionarului, precum și în specificul și valoarea bunurilor gestionate, procedîndu-se la modificarea corespunzătoare a contractului de garanție.

În cazul în care, în urma recalculării, este necesară completarea garanției în numerar, se va proceda conform articolului 13. Dacă garanția în numerar depusă este mai mare decît garanția recalculată, diferența se va elibera, în termen de cel mult 10 zile, gestionarului.

În cazul în care, în urma recalculării, este necesară constituirea sau completarea garanțiilor suplimentare, aceasta se face în termen de 60 zile de la data recalculării.

Art. 21. - Dacă gestionarul nu constituie, nu completează sau nu aduce, după caz, garanțiile corespunzătoare potrivit articolului 19 alineatul ultim și articolului 20 alineatul ultim sau dacă, din cauza altor rețineri, ratele în contul garanției în numerar nu pot fi reținute și nici nu sînt depuse în condițiile articolului 13, se procedează la trecerea sa în altă funcție ori, dacă aceasta nu este posibil, la desfacerea contractului său de muncă. În acest din urmă caz, privitor la drepturile angajatului se vor aplica dispozițiile din legislația muncii referitoare la desfacerea contractului de muncă pentru motive ce nu sînt imputabile angajatului.

Art. 22. - Garanțiile suplimentare se urmăresc silit pe baza contractului de garanție și a titlului executoriu definitiv obținut împotriva gestionarului.

În cazul în care urmărirea silită a fost pornită de mai mulți creditori, agentul economic, autoritatea sau instituția publică în favoarea căreia s-a constituit garanția suplimentară are drept de preferință asupra sumelor realizate prin valorificarea bunurilor constituite garanție, în condițiile privind creanțele garantate prin ipotecă sau gaj prevăzute de dispozițiile legale referitoare la executarea silită a creanțelor bănești ale agenților economici, autorităților sau instituțiilor publice împotriva persoanelor fizice.

CAPITOLUL IV

Răspunderi

Art. 23. - Încălcarea dispozițiilor legale cu privire la gestionarea bunurilor atrage răspunderea materială, disciplinară, administrativă, penală sau civilă, după caz.

Art. 24. - Angajații răspund material, potrivit codului muncii și prevederilor prezentei legi, pentru pagubele cauzate în gestiuni prin fapte ce nu constituie infracțiuni.

Art. 25. - Gestionarul răspunde integral față de agentul economic, autoritatea sau instituția publică pentru pagubele pe care le-a cauzat în gestiunea sa.

Primirea bunurilor în cantități inferioare celor înscrise în actele însoțitoare sau cu vicii aparente, fără a se fi întocmit acte legale de constatare, precum și nesolicitarea asistenței tehnice de specialitate la primirea bunurilor, deși aceasta era necesară, atrag răspunderea gestionarului în condițiile alineatului 1.

Art. 26. - Gestionarul răspunde integral și în cazul în care atribuțiile sale fiind exercitate, potrivit dispozițiilor legale, de un delegat sau de o comisie, se constată o pagubă fără a se putea stabili că aceasta s-a produs în absența gestionarului.

Art. 27. - Cînd paguba în gestiune a fost cauzată de gestionar împreună cu alt angajat al agentului economic, autorității sau instituției publice, ei răspund integral, fiecare în măsura în care a contribuit la producerea pagubei.

Dacă nu se poate determina măsura în care fiecare a contribuit la producerea pagubei, despăgubirea se repartizează între cei în cauză proporțional cu cîștigul mediu al fiecăruia pe ultimele 3 luni; în cazul pagubei constatate într-o gestiune în care manipularea bunurilor se face în colectiv de mai mulți angajați

sau în schimburi succesive, fără predare de gestiune între schimburi, despăgubirea se repartizează și proporțional cu timpul lucrat de fiecare, de la ultima inventariere, în gestiunea în care s-a produs paguba.

Art. 28. - Angajatul cu funcție de conducere precum și orice alt angajat vinovat de angajarea, trecerea sau menținerea unei persoane în funcția de gestionar fără respectarea condițiilor de vîrstă, studii și stagiul prevăzute în articolele 3 și 38, precum și a dispozițiilor articolului 4 referitoare la antecedentele penale, răspund integral pentru pagubele cauzate de gestionar, în solidar cu acesta.

Aceeași răspundere o are și cel vinovat de nerespectarea dispozițiilor prevăzute în capitolul III, în limita garanției neconstituite.

Art. 29. - Răspunde integral angajatul care, nesocotind îndatoririle sale de serviciu, a adus pagube agentului economic, autorității sau instituției publice prin aceea că:

a) nu a asigurat gestionarului, în cazurile prevăzute de lege, asistența tehnică de specialitate pentru verificarea calitativă a bunurilor ori a prestat o asistență tehnică necorespunzătoare;

b) nu a luat măsurile necesare pentru păstrarea bunurilor în condiții corespunzătoare;

c) a dat gestionarului dispoziții greșite sau contrare legii.

Art. 30. - Răspunde, în limita valorii pagubei rămase neacoperite de autorul direct al ei, din momentul constatării insolvabilității acestuia, cel vinovat de:

a) angajarea sau trecerea unei persoane într-o funcție de gestionar sau din subordinea gestionarului, fără avizul prevăzut în articolul 7;

b) neluarea sau luarea cu întârziere a măsurilor necesare pentru înlocuirea gestionarului sau a angajaților aflați în subordinea sa, deși a fost avertizat în scris și motivat că nu-și îndeplinesc atribuțiile în mod corespunzător;

c) neluarea măsurilor necesare pentru stabilirea și acoperirea pagubelor în gestiune;

d) neefectuarea inventarierilor la termenele și în condițiile legii, în situația în care prin aceasta a contribuit la cauzarea pagubei;

e) nerespectarea oricărei alte îndatoriri de serviciu, dacă fără încălcarea acesteia paguba s-ar fi putut evita.

Art. 31. - Angajatul care primește, păstrează și eliberează bunuri fără a avea calitatea de gestionar în înțelesul articolului 1 răspunde integral, aplicîndu-i-se în mod corespunzător prevederile prezentului capitol.

Art. 32. - La constatarea unei pagube în gestiune, persoana răspunzătoare poate să-și ia un angajament scris pentru acoperirea acesteia; angajamentul scris constituie titlu executoriu.

Dacă, ulterior, această persoană constată că nu datorează sau că datorează numai în parte suma pentru care și-a luat angajamentul, ea va putea face cerere de desființare a angajamentului la organul de jurisdicție competent, în termen de 30 zile de la data cînd a cunoscut această împrejurare.

De asemenea, validitatea angajamentului va înceta în întregime sau în parte atunci cînd agentul economic, autoritatea sau instituția publică sau organul de

jurisdicție competent constată, cu prilejul verificării sau, după caz, al soluționării unei cauze care are legătură cu angajamentul, că acesta a fost luat pentru o sumă nedatorată.

Organul de jurisdicție competent poate suspenda executarea angajamentului.

Art. 33. - În vederea despăgubirii agentului economic, autorității sau instituției publice pentru pagubele cauzate în gestiune, care nu se pot acoperi din garanția în numerar, se vor lua măsuri de asigurare și urmărire asupra oricăror bunuri aparținând gestionarului și persoanelor care răspund în condițiile prezentului capitol, potrivit dispozițiilor legale cu privire la executarea silită a creanțelor bănești ale agenților economici, autorităților sau instituțiilor publice împotriva persoanelor fizice.

Măsurile de asigurare se încuviințează de organul de jurisdicție competent să soluționeze litigiul.

Art. 34. - Orice persoană privitor la care, prin hotărâre judecătorească, s-a constatat că a dobândit de la un gestionar bunuri sustrase de acesta din avutul obștesc și că le-a obținut în afara obligațiilor de serviciu ale gestionarului, cunoscând că acesta gestionează astfel de bunuri, răspunde solidar cu gestionarul de acoperirea pagubei, în limita valorii bunurilor dobândite.

Art. 35. - Crearea de plusuri în gestiune prin mijloace frauduloase constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 2 ani sau cu amendă. Dacă mijlocul fraudulos constituie prin el însuși o infracțiune, se aplică regulile privind concursul de infracțiuni.

Art. 36. - Nedeclararea în scris, în termenul prevăzut de dispozițiile legale, de către gestionar, a plusurilor din gestiunea sa despre a căror cantitate sau valoare are cunoștință, provenite în orice alt mod decât acela arătat în articolul 35, se pedepsește cu închisoare de la o lună la un an.

Dacă fapta prevăzută în alineatul precedent a avut consecințe grave, pedeapsa este închisoare de la 6 luni la 3 ani.

Nu se pedepsește acela care, mai înainte de începerea oricărui control, declară plusurile despre a căror cantitate sau valoare are cunoștință.

Art. 37. - Înstrăinarea bunurilor mobile constituite garanție potrivit art. 10, fără acordul prealabil al persoanei juridice prevăzute la art. 176 din Codul penal, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la o lună la un an sau cu amendă.

CAPITOLUL V

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 38. - Ministerele și celelalte organe centrale stabilesc categoriile de gestiuni mai puțin complexe sau de valori mai mici din mediul rural, pentru care funcția de gestionar poate fi îndeplinită și în alte condiții de studii decât cele prevăzute la articolul 3 alineatul 1.

Art. 39. - Gestionarii care la data intrării în vigoare a prezentei legi nu îndeplinesc condițiile de studii prevăzute la articolul 3 pot fi menținuți dacă au

îndeplinit, la angajarea lor, condițiile de pregătire profesională prevăzute în indicatoarele de stagiu și studii ale funcțiilor respective și sînt corespunzători.

Gestionarii în funcție la data intrării în vigoare a prezentei legi sînt obligați, după caz:

a) să completeze în termen de 3 ani garanția în numerar, în condițiile stabilite de acord cu conducătorii agenților economici, autorităților sau instituțiilor publice;

b) să constituie sau să aducă în termen de un an garanții suplimentare potrivit prevederilor capitolului III.

În cazul neîndeplinirii obligațiilor prevăzute în alineatul precedent se aplică în mod corespunzător dispozițiile articolului 21.

Gestionarii în funcție la data intrării în vigoare a prezentei legi pot fi scutiți de către conducătorii agenților economici, autorităților sau instituțiilor publice de obligația constituirii de garanții suplimentare.

Art. 40. - Angajații-mandatari au obligația de a constitui garanții, în cuantumul și condițiile stabilite prin hotărîre a Consiliului de Miniștri.

Art. 41. - Modul de gestionare a bunurilor materiale ale agenților economici, autorităților sau instituțiilor publice se stabilește prin hotărîre a Consiliului de Miniștri.

Miniștrii și conducătorii celorlalte organe centrale vor emite, în termen de 60 zile de la data publicării prezentei legi, instrucțiuni prin care vor stabili: funcțiile de gestionari; categoriile de gestiuni la care se referă articolul 3 alineatul 2 și articolul 38; plafoanele valorice și condițiile în care este obligatorie constituirea de garanții suplimentare; extinderea obligației de a constitui garanții și asupra altor categorii de angajați, potrivit articolului 10 alineatul 4; cuantumul garanțiilor și al ratelor, precum și alte măsuri de executare a prezentei legi.

În același termen, ministerele și celelalte organe centrale vor adapta indicatoarele de pregătire și stația pentru funcțiile de gestionari, în conformitate cu prevederile prezentei legi.

Pentru agenții economici, autoritățile sau instituțiile publice de interes local care nu sînt coordonate de un organ local de specialitate al administrației de stat, dispozițiile alineatului 2 se vor aduce la îndeplinire, în termen de 60 zile de la data publicării prezentei legi, de comitetele executive ale consiliilor populare județene și al municipiului București, cu sprijinul Comitetului de Stat pentru Economia și Administrația Locală.

Art. 42. - Dispozițiile prezentei legi se aplică în mod corespunzător și personalului Ministerului Forțelor Armate, Ministerului Afacerilor Interne și Consiliului Securității Statului.

Numirea militarilor în funcții de gestionari se face în condițiile stabilite prin instrucțiuni ale organelor centrale prevăzute în alineatul precedent, fiecare în cadrul atribuțiilor sale, cu respectarea prevederilor articolelor 3-6 din prezenta lege.

Militarii în termen numiți gestionari nu sînt obligați să constituie garanții.

Răspunderea materială a personalului Ministerului Forțelor Armate, Ministerului Afacerilor Interne și Consiliului Securității Statului se reglementează prin dispoziții speciale.

Art. 43. - Se recomandă organelor centrale ale organizațiilor cooperatiste ca, privitor la membrii cooperatori, să reglementeze, în sectoarele lor de activitate, condițiile de încredințare a gestiunilor, constituirea de garanții și răspunderea în legătură cu gestionarea bunurilor, avîndu-se în vedere prevederile prezentei legi.

Art. 44. - Prezenta lege intră în vigoare la 90 zile de la data publicării.

Pe data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Decretul nr. 145/1960 privind răspunderea materială a gestionarilor din organizațiile socialiste, precum și orice alte dispoziții contrare.

Această lege a fost votată de Marea Adunare Națională la 18 noiembrie 1969, întrunind din cele 442 voturi exprimate, 441 voturi pentru și 1 vot împotrivă.

Președintele Marii Adunări Naționale,
ȘTEFAN VOITEC

București, 18 noiembrie 1969.
Nr. 22.

În conformitate cu dispozițiile art. 57 din Constituția Republicii Socialiste România, semnăm această lege.

Președintele Consiliului de Stat,
NICOLAE CEAUȘESCU

București, 18 noiembrie 1969.

ANEXĂ «abrogat»